

1884-09-14

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 29

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10128>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 29.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Εν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

14, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΕΥΓΕΝΟΥΣ καὶ ΠΕ- ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΥ ἀπὸ ΑΓΕΝΟΥΣ καὶ ΑΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ.

Πῶς οὐναται τις νὰ διακριθῇ εὐκόλως ὡς εὐγενὴς καὶ πεπολιτισμένος; Ὅταν βέβαια πράττη ἔργα διάφορα τῶν τοῦ ἀγενοῦς καὶ ἀπολιτεύτου. Ἐν Κύπρῳ ἡ Εὐγένεια, ἡ Πρόδοξος καὶ ὁ Πολιτισμὸς, αἱ ἓνα μόνον ἄνδρα προστάτην ἔχουσαι δύο αὐτῆ γυναικες, ἐπεσκέφθησαν καὶ συχνὰ ἐπισκέπτονται τὰς πόλεις μόνον, διότι ἐν αὐταῖς εὐρίσκουσιν εὐκόλως πλούσια ξενοδοχεῖα καὶ καλὴν θρησκευτικὴν τροφήν· τὰ δὲ χωρὶα δὲν ἠδυνήθησαν εἰστέτι νὰ ξενίσωσι τὰ τίμια ταῦτα πρόσωπα, (ἐκτός τινων ἰδόντων μόνον τὰ ὀπίσθια τούτων)· ἄρα εὐγένεια καὶ πολιτισμὸς ἐν ταῖς πόλεσιν· ἀγένεια καὶ βαρβαρότης ἐν τοῖς χωρίοις. Θέλετε λοιπὸν νὰ φαίνεσθε ὡς εὐγενεῖς καὶ πεπολιτισμένοι; πράττετε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τῶν πράξεων τοῦ χωριοῦ. Ἴδου τὸ ἀκριβὲς καὶ γνήσιον γνῶρισμα τῶν ἐξηγουμένων· ἰδοὺ ὁ κκνονισμὸς τοῦ πολιτισμοῦ· καὶ εἶνε ἀληθέστατον τοῦτο· ἀμφιβολία οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται.

Διότι ποῖον ἄλλο γνῶρισμα μένει διὰ τὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς ἴχθυν ἐν τῷ ὕδατι πλείντα πολίτην, ἀπὸ τοῦ ὄρεσιδίου καὶ ἀγροδιαίτου χωρικοῦ τοῦ ἀγνοοῦντος ποῖον εἶδος προῖδν εἶνε αὐτὴ ἡ εὐγένεια, πῶθεν ἐξάγεται, πῶς καλλιεργεῖται, πῶς τὴν καθαρίζουν καὶ πῶς τὴν τρώγουν; τὰ φορέματα; ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ

διακριθῇ ὁ εὐγενὴς πολίτης, διότι ὁ ἀγενὴς χωρικός χωρὶς ἐντροπὴν καὶ χωρὶς διακρίσιν προσπαθεῖ νὰ ἐνδύηται ὡς ὁ πολίτης· ἡ ὁμιλία; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο εἶνε γνήσιον γνῶρισμα, διότι ὁ κκνονισμὸς χωρικός προσπαθεῖ σήμερον νὰ μιμηθῆται τοῦ πεπολιτισμένου πολίτου τοὺς τρόπους τοῦ ἐκφράζεσθαι. Αὐτὰ λοιπὸν δὲν εἶνε σαφῆ καὶ ὀλοφάνερα γνῶρισμα· εἶνε ἀμφίβολα, καὶ εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τοιαῦτα. Ἡμεῖς πρέπει νὰ διακρινώμεθα ἀμέσως ὡς διακρίνονται τὰ κωδωνοστάσια καὶ οἱ μεναρέδες ἀπὸ τὰς λοιπὰς οἰκίας. Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλο γνῶρισμα τὸ ὁποῖον δύναται εὐχερῶς νὰ φέρη τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, εἰμὴ ἡ διαφορά ὡς πρὸς τὰ ἔργα. Σοφώτερος ὁρισμὸς τοῦτου δὲν ὑπάρχει καὶ μᾶλλον τὸν διακρίνει αὐτὴ αὐτὴ ἡ εὐγένεια ἡ Χάριτι Θεῖα ἀφειδῶς πλέον εἰσχωρήσασα ἐν ἡμῖν, καὶ περιβλησασα ἡμᾶς ὡς μήτηρ τὰ γνήσια καὶ ἄξια τέκνα τῆς.

Ναὶ! μάλιστα!! Τὰ γνήσια καὶ ἄξια τέκνα τῆς! καὶ τίς ἐστὶν ὁ τολμηρὸς ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ μᾶς διαφιλονεικήσῃ τοῦτο; προσελθέτω, ἵνα δοκιμάσωμεν τὴν λεόντειον δύναμίν του.

Ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις ἂν ἐκτελεθῆται ὑφ' ἡμῶν ὁ ὁρισμὸς ἐν ἐλέῳ πρόδοξου, πνεύματι ἀγερείας καὶ φωτίσει πολιτισμοῦ διευτυπώταμεν, καὶ ἀμέσως θέλομεν ἀποστομῶσαι τὸν φλύαρον κατήγγρον μας ὅτι δὴ θεὸς δὲν εἴμεθα εὐγενεῖς, πράγμα τὸ ὁποῖον ἡμεῖς οὐδέποτε ἐπαντάσθημεν. Ἄς παραβάσωμεν ἐνώπιόν του καὶ ὀλοφάνερα, —διότι ἔχομεν ἐξη-

σφαλισμένην μὲ χιλίας τότας ἐγγυήσεις τὴν νίκην—τὰ ἔργα ἡμῶν τῶν εὐγενῶν καὶ πεπολιτισμένων πολιτῶν πρὸς ἔργα ἐκείνων τῶν βαρβάρων καὶ ἀπολιτεῦτων χωρικῶν, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τούτων δὲν πειθῆ, περιφρονήσατέ τον διότι εἶνε αἰσγρὸς συκοφάντης πρὸς ὃ ἡ λογικότης δὲν ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει.

Ἴδου λοιπὸν τὰ ἔργα ἡμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῶν χωρικῶν καὶ ἄρχισε νὰ μετρήσῃ σκληρῶς συκοφάντα, καὶ ἀδυνήθη μὴ δημολογήσῃ τὴν πλάνην σου προτοῦ ἀκόμη νὰ τελειώσω.

1. Οἱ χωρικοὶ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτὰς ἀρίστου τὰς ἐργασίας τῶν καὶ τρέχουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν νὰ συμπροσευχηθῶσι· τοῦτο εἶνε ἀμάθεια· ἡμεῖς οἱ πύλιται οἱ ἐντὸς τοῦ πολιτισμοῦ «ὡς κοκκῶνα μὲς ἔς τ' ἀθάσι» εὐρόντες τὴν φιλοσοφίαν καὶ γενιέντες αὐτῆς μεθ' ἡδονῆς καὶ ἡδονῆς δὲν πρέπει νὰ τὸ κάμνωμεν, καὶ πραγματικῶς δὲν τὸ κάμνωμεν. Ἐκὶ δὲν ἦσαι καὶ σὺ εὐγενὴς Κύριε κατήγγρον, εἰλθέ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ δῆς ὅτι ὁ ὀλίγον εὐγενὴς ἔρχεται ἐνίοτε· ὁ εὐγενέστερος 8—10 φορές τὸ ἔτος, καὶ ὁ εὐγενέστατος μίαν ἢ δύο καὶ μετὰ 10 λεπτὰ ἐξέρχεται. Τοῦτο ποιοῦντες εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι καὶ ἀπὸ ἄλλα δύο κακὰ μέγιστα α). δὲν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ στεκώμεθα τρεῖς ὥρας νὰ ἀκούωμεν τοὺς ἐλεεινοφώνους καὶ ἀμαθείς ἱερεῖς διακόνους καὶ ψάλτας ἀπὸ τῶν ὁποίους οἱ χωρικοὶ ἀψηφόντες

τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας φροντίζουσαν νὰ ἔχουν καλλιφώνους καὶ πικυμίσθους, καὶ β') εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τῶν συζητήσεων περὶ πολλῶν κοινῶν πραγμάτων τὰς ὁποίας συνήθως μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν κάμνουν οἱ χωρικοί, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δὲν ἔχουν δύνανται λόγου νὰ πείσωσι τοὺς ἀνεντιῶς περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῶν ιδεῶν των κατακτοῦν εἰς φιλονεικίας καὶ μαλλώματα. Ἀπὸ τέτοιαις συζητήσεσι καὶ φροντίδαι προσπαθοῦμεν νὰ ἤμεθα μακρὰν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἡσυχίαν ἀνευστῆς ὁποίας ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν δύνανται νὰ ὀρθοποδήσωσιν.

2. Οἱ κενόδοξοι χωρικοὶ τῶν χρόνων καὶ χημάτων νὰ χρηματίσωσιν Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας των ἀκούσατ' ἐκεῖ μνηστὴν! Ἡμεῖς ὅμως κῦταξε μὲ πόσῃ εὐγένειαν μετὰ πᾶσαν παραίτησιν τῆς παλαιᾶς Ἐπιτροπῆς βλέπομεν τὰ κλειδιὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐρριμμένα καὶ τὰ κλωτσωμένα ἀπὸ πόδι ὡς πόδι (παίζομεν μ' αὐτὰ τὸν λεγόμενον χοῖρον)! Σκύπτει τις νὰ τὰ πᾶρη νομίζων ὅτι εἶνε τοῦ ταμείου του ἢ τῆς ἀποθήκης του, ἀκούει ἔτι εἶνε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποσύρει ἀμέτῳ ὡς ἀπὸ στόματος ὄφρου τὴν χεῖρά του. Ἴδου ἀληθῆς ἀφιλοδοξία τὴν ὁποίαν, ἂν δύνασαι σκληρῆ κατήγορε, ἀμυβᾶλλε, καὶ μὴ δημολογῆσαι πᾶσιν δυνάμει ὡς γνήσιον τέκνον τῆς αὐτῆς μητρὸς, τῆς Εὐγενείας, καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, τοῦ Πολιτισμοῦ.

3. Οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τοὺς συμβουλευσῆσιν κανεῖς, τότε προσπαθοῦν νὰ συστήσωσιν Σχολεῖα νὰ φροντίσωσιν ἐγκρίτως διδασκάλους, καὶ νὰ ἀναλάβωσι τὰς φροντίδας αὐτὰς; Ἐπίτροποι οἱ ὅποιοι καὶ κωχῶνται μάλιστα διὰ τοῦτο ἀκούσατ' ἐκεῖ ἀνοησίας! Ἡμεῖς ὅμως οἱ ὅποιοι ἐπλάσθημεν φυσικὰ διὰ νὰ δίδωμεν συμβουλὰς καὶ ὄχι νὰ λαμβάνωμεν, δὲν ξέρομεν ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα διορθῶνται ὅλα μόνον των, καὶ ὅτι καὶ Σχολεῖα συντηροῦνται καὶ διδάσκαλοι φροντίζονται ἀνευ οὐδεμιᾶς Ἐπιτροπῆς, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐνεργείας, ἀνευ οὐδεμιᾶς φροντίδος ἐκ μέρους τινός; Ποῦ νὰ φαντασθῶσιν ἔλας αὐτὰς τὰς εὐκολίας οἱ παρασάγγας ἔλους, καὶ πολλοὺς, πίσω ἢ πρὸ μᾶς εὐρισκόμενοι χωρικοί; Μὰς φωνάζει ἡ παλαιὰ Ἐφορὰ ἢ Ἐπιτροπὴ νὰ μᾶς δώσῃ λέγει λόγον των πράξεων τῆς νὰ μᾶς δείξῃ λέγει τὸν ἰσολογισμόν, δηλ. τὸ ἴσα ἴσα. — Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καταλαμβάνω ὅτι δὲν εἶνε γνήσιοι πολῖται διότι δὲν φέρουν ἐνδυμα εὐγενείας. — Μὰ Κύριοι! ὅτι τὰ πράγματα ἔρχονται πάντοτε ἴσα ἴσα τὸ ξέρομεν ἀπὸ τόσα χρόνια κ' ἐμπρός; λοιπὸν ἡμεῖς κάθε χρόνον ἄρχομεν αὐτὴν τὴν ζάλην νὰ ἐρχώμεθα νὰ ἐξετάζωμεν τὸ ἴσα ἴσα σας; Νά, Γρά-

ψετε μὲ μεγάλα σιδηρὰ γράμματα πᾶνω ἐς τὴν καμρόπορταν τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀπ' ἐξω ὁμοῦ, τὰς λέξεις ἴσα ἴσα καὶ ἀρκούν καὶ γὰρ μᾶς καὶ γὰρ τὰ τέκνα μᾶς. Ἡμεῖς δὲν ἄρχομεν αἰωνίως κλεῖν τὴν ζάλην νὰ ἐξετάζωμεν τὰ Κατάστιγά σας καὶ νὰ τὰ πιάνωμεν ἀπὸ τοὺς μὲν νὰ τὰ δίδωμεν εἰς τοὺς δέ. Ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτας μικρολογίας. Μὰ χρειάζονται διδάσκαλοι; ἔσοι ἀγαποῦν νᾶλλοι καλῶς νὰ δρῶσιν τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Μὰ χρειάζονται Ἐφοροί; ἔσοι ἀγαποῦν ἄς ἔμβουν τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Χρειάζονται Ἐπίτροποι; ὅποιος θέλει ἄς γίῃ τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Ἴδου ἀληθῆς Ἐλευθερία! γνήσιον ἀδελφὴ τῆς Προόδου καὶ γνήσιον τέκνον τοῦ Πολιτισμοῦ.

Εἶδες λοιπὸν Κύριε κατήγορε μὲ πόσῃ εὐκολίαν διορθῶνται τὰ πράγματα ὅταν ὑπάρχουν συμβασιῶν ἢ Προόδος, ἢ Εὐγένεια καὶ ὁ Πολιτισμὸς; Σοῦ ἔμνε καμμία ἀμυβολία περὶ τούτου; ... Αἱ μὰ κεφαλαὶ των ἀναγκωστῶν μᾶς δὲν εἶνε ὅσα τὴν δικὴν σου. Ἄλλοτε πάλιν σοῦ δίδω καὶ ἄλλα γνωρίσματα ἀσχάρα γὰρ ἦδη ἀνάγκη κώπην».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξωτερικὰ πολλὰ δὲν θὰ θέλετε βεβαίως νὰ μάθετε, διότι καὶ δὲν ὑπάρχουν. Δὲν ὑπάρχουν φανερά, ἀλλὰ μυστικὰ πολλὰ πράγματα σχεδιάζονται. Οἱ τρεῖς Ἀυτοκράτορες τέλος πάντων μὲ τοὺς τρεῖς ὑπουργοὺς των συνητήθησαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν κωμόπολιν Σκίερνεβιτς. Τὴν 14)16 Σεπτεμβρ. οἱ Ἀυτοκράτορες ἐκυνήγουν, καὶ οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ των συνεκρότησαν συνδιάσκεψιν, εἰς τὴν ἑπίσταν νὰ δοῦμεν πόσα ὠμιλήθησαν. Λέγουσιν ὅτι μυστικῶς συνέντευξιν ἔκαμαν καὶ ὁ Φερρὺ τῆς Γαλλίας μετὰ τοῦ Βίτμαρκ. Περὶ φημοὶ οἱ Σίνοι εἰς τὸ νὰ πρέχουν δύο χιλ. Γάλλοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν ξέρω πόσους στρατιώτας Κινέζους, καὶ τοὺς ἔκαμαν μεγάλην φθοράν. Γαλλικὰ πολεμικὰ πλέουν εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Συρίας; ἄγνωστον διὰ πάσης ἀπορίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. μέχρι τῶν 215.	
Κρασία συνήθη	195—202
Ρακὴ 19 βαθμ. ἢ ὅκα 2.	13)40.
Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)	
ὁ σῆτος τὸ κοιλὸν Γρ.	20—22.
ἡ κρητὴ	11—13.
τὸ κρέας ἢ ὅκα	8—9.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Τὰ πέντε πάλιν Ἀγγλικὰ πολεμικὰ σκαδὸν τὰ αὐτὰ πλῆρῆς, ἀπὸ τῆς ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 10ης ἐπιτάξουν τὸν μικρὸν ὄρμον Λεμησσοῦ. Ἀγρωστοὶ πᾶσιν ἔρχονται καὶ τοῦ ὑπάρχουν καὶ γὰρ ποῖον σκοπὸν; ὁ Ναύαρχος ἦτο ὁ λόρδος Τζὼν Χατὺ ἐκεῖνος ποῦ ἔκαμε τότε κατοχὴν εἰς τὴν Κύπρον. Προσεκλήθη καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὸ Τρόδος; ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ. Τὶ ἀξίζει ὁμοῦ ποῦ ἔρχονται καὶ ἀναχωροῦν χωρὶς νὰ μᾶς ρίψωσιν ὀλίγον ἠλεκτρικὸν φῶς. Δὲν ἤξιζεν ἄρα γὰρ τὸν κόπον, ἐκεῖ ποῦ μᾶς ἔκαμν τὰ σταφύλια ἀπὸ 20 παρὰδες, 60 ἢ ὅκα, ἐκεῖ ποῦ ἔκαμαν τόσας διακεδάσεις οἱ στρατιῶται των μέσῳ τὴν Λεμησσοῦ, ποῦ δὲν ἄφησαν καταστήματα... καὶ πνευματοπωλεῖα, καὶ καφενεῖα ποῦ δὲν τὰ ἐπεσκεύηθησαν, ἀπέναντι λοιπὸν τόσων διακεδάσεων δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ διακεδάσωσι καὶ μᾶς ὀλίγον μ' ἐκεῖνο τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς; Ἄς ἦνε τέλος πάντων ἰλάθωμεν σημειώσιν τούτου.

Ἀσφάλεια μεγάλη ζωῆς καὶ περιουσίας; μὴ φοβεῖσθε! ἀλλ' ἐάν 2 μίλια Ἀγγλικὰ ἔξωθεν τῆς Λεμησσοῦ ὄρμον διὰ μᾶς τρεῖς πᾶνω μᾶς, ὡς προχθὲς πᾶνω εἰς τὸν κ. Στυλιανὸν πᾶ' Μάρκου, ποῦ τοῦ ἀφῆρεσαν δσα χοῖματὰ εἶχε, 2 1/2 λίρας Ἀγγλικὰς, τούτῳ γίνεται διὰ νὰ συνειθίσωσιν νὰ ἡμεῖς γινώσκωμεν οἱ νὰ μὴ ἀρπάζεται ἡ καρδιά μας εἰς τέτοια μικρὰ πράγματα καὶ ξέρωτε ὅτι ἔως οὐ νὰ συνειθίσωμεν, δὲν θὰ φοβώμεθα πλέον τίποτε, καὶ μάλιστα θὰ γελῶμεν ὅτι δὲν θὰ εὐρίσκωμεν πλέον πᾶνω μᾶς τίποτε καὶ ὄχι χᾶνωμεν τὸν κόπον των οἱ λησταὶ καὶ οἱ κλέπται. Ἡμεῖς πληρώνομεν τόσους φόρους εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ προστατευώμεθα εἰς τὴν ζῶην, τὴν μὴν, καὶ περιουσίαν μᾶς; ἀλλὰ ὁ μόνος προστατῆς μᾶς δι' αὐτὰ ὅλα εἶνε οἱ δὲ μάρτυρες. — Φαντασθῆτε λοιπὸν κατὰ πόσον εἴμεθα ἀσφαλισμένοι ὅταν ἐκεῖνοι οἱ ἄποιοι θελήσωσιν νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσιν. Ἐν ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ δὲν εὐδοκήσωσιν νὰ φέρουν μαζὺ των καὶ δύο μάρτυρας τοὺς ὁποίους μάλιστα πρέπει νὰ ἐκλέξωσι νὰ ἔχωσι καὶ νοῦν καλὸν καὶ εὐγλωττίαν μεγάλην ἵνα ἐάν κάμωσι λάθος τι εἰς τὰς καταθέσεις των, δὲν γίνεταί τίποτε. Μὰ σὺ φωνάζεις ὅτι τοὺς ἐγνώρισαι; ἡ Κυβέρνησις σὲ θεωρεῖ μωθωμένον ποῦ τὴν χαρὰν σου καὶ δὲν σὲ πιστεύει.

“Ὁ Θεὸς κ' ἡ ψυχὴ σου; ἡ ζωτάρκα κ' ἡ πέτσα σου” τὰς λέξεις κῦτάς τὰς ἤκουσα προχθὲς εἰς τὸ παντοπωλεῖον ἀπὸ ἑνα ποῦ τὰς ἔλεγε ἐστὸν παντοπωλῆν; καὶ διὰ ποῖον λόγον; ἠγόρασε π.α.τ.τ.χ.α.ν. ὁ δὲ παντοπωλῆς τοῦ τὴν ἐζύγισε μὲ μίαν πέτραν τοῦ ὁρόμου καὶ τοῦ ἔλεγεν ὅτι εἶνε 5)12 ὀκάδες καὶ ἡ ἄλλη ὅτι εἶνε 4 καὶ ἡ

ἄλλη β ; Το Δημαρχεῖο γὰρ ὅλα τ' ἄλλα
δὲν δὲν φροντίζει [καὶ πάγει πᾶ . . . πνέει
τὰ λοιπὰ . . .] ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν δύνα-
μεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι κάθε ἡμέραν ἐδοκί-
μαζε τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, διότι κ' ἐκεῖνο
ἠγόραζε καὶ ἀγοράζει . . . δὲ τὴν ὁκᾶν,
ἀλλὰ δὲν μπορεῖ πάλιν νὰ πᾶ νὰ καθήσῃ μ'
ἓνα ζυγιστὴν καὶ μὲ μίαν σφραγίδα 'ς τὴν
γῦρον τῆς θαλάσσης νὰ ζυγίξῃ, καὶ νὰ σφραγί-
ξῃ ὅλας τὰς πέτρας. Μένει λοιπὸν εἰς τὸ
ἔλεος ἐκάστου καὶ τὴν καλῆς ἢ κακῆς
κατασκευῆς συνειδήσιν του· ὥστε τὸ « ὁ Θε-
ὸς κ' ἡ ψυχὴ σου· ἡ ζωντάκρα κ' ἡ πέτρα
σου » εἶνε τὸ μόνον καταφύγιον τοῦ δυστυ-
χοῦς ἐκείνου ποῦ βλέπει κάθε ἡμέραν τὴν
πόρταν τοῦ παντοπωλείου.

Καθὼς ἐκατάλαβα ὁ μόνος ἀμελής ἐκ τῶν
ὑπαλλήλων μου εἶνε ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐδῆ
μου. Πολλὰ πράγματα συμβαίνουν ἐκεῖ καὶ
μάλιστα εἰς τὸ χωρίον Ὀμοδος τὰ ὅποια
μανθάνω ἀπὸ ἄλλου. Μεταξὺ πολλῶν ἄλ-
λων τὰ ὅποια κατύπιν' ἐν πρὸς ἐν ἑσὶ εἶπω,
μανθάνομεν ὅτι ἓνας παπᾶς μεθύσας ἠθέλησε
νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ
Ἀρχιμανδρίτου ἐντὸς μάλιστα καφεῖου.
Πληροφοροῦμαι ὅμως πάλιν ὅτι δι' αὐτὸ
τὸ σφάλμα τοῦ τὸν ἔκαμεν ἄρ γ ὁ ν ὁ
Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας ! Καλὸν τοῦτο
καὶ ἀναγκαῖον διὰ νὰ σωφρονισθῇ.

Κύριε Σ . . . Εἶπαμεν τὴν ἄλλην φο-
ρὰν ὅτι ἀπὸ ἐνεί 'ς τὴν παραλίαν χύνει ἓνας
ἀπὸ ψηλὰ τὰ κατουρήματά του τὰ ὅποια
ἀφίνει δλ' ἡμέρα 'ς τ' ἀγγεῖον καὶ σήπονται
μέχρι τῶν 10, καὶ καταβρῶμαζ τὸν δρόμον,
καὶ σὺ οὐκ ἠβουλήθης συνιέναι. Εἶπαμεν ὅτι
εἶνε ζέση εὐγένεια τούτη, σὺ δὲ οὐκ ἠβουλή-
θης συιέναι. Εἶπαμεν νὰ μὴ γίνηται τούτῳ,
ἀλλὰ νὰ διαταχθῇ ὁ ὑπάλληλος νὰ τὰ χύνη
μακρὰν, σὺ δὲ οὐκ ἠβουλήθης συνιέναι. Τί
ἐννοεῖς λοιπὸν ; . . . λέγε νὰ ξεύρω θ' ἀκοῖ-
σης ἢ ὄχι ; Ἀρὰ γὰρ τῶρα ποῦ σοῦ βλά-
τῃ ἀρχικὸ γράμμα τοῦ ὀνόματός σου θὰ βᾶ
λῃε νοῦν ἢ ὄχι ; θὰ ἐξακολουθῆς κατ' αὐτὸν
τὸν ἀναιδῆ τρόπον νὰ περιπρηνῆς τοὺς πολί-
τας ἢ ὄχι ; Ἀς ἴδωμεν τέλος πάντων κ' ἐδῶ
εἴμεθα πάλιν.

Τὴν διπλογραφίαν φαίνεται τὴν ξεύρει
μὲ τὰ σακκιά ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐδῶ Τελω-
νείου, οἱ δὲ ἔμποροί μας νομίζουν ὅτι μὲ τὴν
βίαν δύναται νὰ γίνῃ καὶ δουλειὰ καλῆ·
παρουσιάζονται λέγουν κοντὰ τοῦ κάμνον
τὸν λογαριασμὸν τί ὀφείλουν νὰ πληρῶσουν
τελωνειακὰ, πηγαίνουν 'ς τὸ μαγαζὶ των, φέ-
ρουν τὰ χρήματα, καὶ ἐκεῖνος ἀκόμη κατα-
γίνεται νὰ εὐρῃ τί ὀφείλουν· δὲν ξεύρουν
φαίνεται ὅτι « ἡ δουλειὰ ἢ καλῆ κάθε ἔξ-
μῆνας γίνεται » ὑπάρχουν κύριοι ἔμποροι λε-
πτότητες μεγάλαι· τί διάβολον ! ἐκεῖνα τὰ
ἑκατοστὰ, τὰ χιλιοστὰ, τὰ δεκάκις χιλιο-

στὰ κλ. κλ. νομίζετε ὅτι μὲ τὸ παίξε γέλα-
τε θὰ εὐρεθῶσι ; σεῖς ἔτσι 'πὸ πάνω 'πὸ πά-
νω κ' ἔμνετε τὸν λογαριασμὸν καὶ κατὰ τύ-
χην κτυπᾶτε πάνω 'ς τὴν ἀλήθειαν, καὶ
τῶχετε καὶ κἀχρημα· ἀλλὰ ὄχι ! ὑπάρχουν,
κανόνες, οὐσούλικ, ἀναλογίαι, τρόποι, κ'
ὑστερ' ἀπ' αὐτὰ ὅλα καὶ ἡ διπλογραφία· τί
σὰς φαίνεται ; ἐγὼ μάλιστα ἐνόμιζα, ὅτι μό-
λις φθάνουν τέσσαρες ὥραι διὰ κάθε λογα-
ριασμὸν, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπληροφορήθην ὅτι δύο
μόνον ὥρας κάμνει ἕκαστος λογαριασμὸν,
εὐγε τε καὶ ὑπερεῦγέ του σὰς βεβαιῶ.

Μάθετε κ' ἓνα νέον σπουδαῖον. Οἱ Ἄγ-
γλοι ἀπεφάσισαν νὰ ἐνώσωσι τὴν Λευκωσίαν
μὲ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ ποταμοῦ « Πει-
δὶλ' » Ἐ πόσον θὰ χαροῦν νὰ σηκωθῶν ἔξα-
φνα μὲ μὲρα οἱ Λευκωιᾶται καὶ νὰ δοῦσιν
ἐμπρὸς των βαπόρια καὶ καράβια ! ὁ λιμὲν
νὰς θὰ γίνῃ 'ς τὴν Ἀθαλάσσαν. Ὡ !! ὄχι
ἀδελφε παρ' τὸν ! ἔκαμα λά-
θος· ἤρχισαν βλέπετε αἱ ζίσται πάλιν·
καὶ θὰ μὲ συγχωρήσῃτε πιστεύω. Εἶνε τοῦς
Περσιῶν ποῦ θὰ ἐνώσωσιν οἱ Γάλλοι μὲ
τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ Σικουάν· ἀλλὰ μὴ
θυμῶνεσθε παρακαλῶ ὅτι τάχα σὰς ἐκροῖ
δεῦσα διὰ τὴν Λευκωσίαν· ἐψιθυρίσθη τοῦτο
μεταξὺ μεγάλων Ἄγγλων, καὶ μετημφιετι-
νός ὑπάλληλός μου τὸ ἤκουσε καὶ μοῦ τῶ
γράψε, καὶ δὲν πιστεύω νὰ μὲ κοροϊδεύσῃ,
διότι δὲν εἶνε πρώτη φορὰ, ἀλλ' ἐκὼν ἦνε
κοροϊδεύμα, ἢ φιλανθρωπικῶς ἀπαιτεῖ νὰ λά-
βετε καὶ σεῖς μέρος νὰ ἐλαφρωθῶ διότι εἶνε
πολὺ βαρὺ· ἀλλήλων τὰ κοροϊδεύματα θα-
σταίσετε καὶ ἡ χαρὰ θέλει πληρῶσαι τὰς καρ-
δίας ἐμῶν.

Φαίνεται ὅτι ἐκ Λάρνακος ἀνεχώρησε
πρόσωπον τὸ ὅποιον ἐπῆρε μαζὺ του πολ-
λὰς καρδίας· εἰς τῶν μυστικῶν ἀνταπο-
κριτῶν μας ἤκουσεν ἀδῶμενον περιπαθῶς
τὸ ἄσμα τοῦτο :

Ἐφυγε πλέον ἔφυγεν ἡ μάγισσα ἐκεῖνη,
τὰ τρομερὰ τῆς δίκτυα πῆγαν ἄλλου νὰ
[στήνη-
ῶ ! πόσου, νέους ἀπ' ἐδῶ αὐτὴ εἶχε μα-
[γείωση
καθὼς ἔγθῃς 'ς τὰ δίκτυα τοῦς εἶχε σα·
[γινεῦση-
καὶ τίς εἰς τὸ μαγευτικὸν κ' ἐρωτοπλάνον
[βλέμμα
ὅπερ σπιθθηρὰς ἔβαλλε φλογίζοντα; τὸ
[αἷμα,
ἐτόλμα ν' ἀντισταθῇ, ἢ νὰ τὸ ἀτενίσῃ
χωρὶς ποσῶς νὰ αἰσθανθῇ 'ς τὸ στήθος νὰ
[εἰσδύση
ὄξυ τὸ βέλος τοῦ σκληροῦ υἱοῦ τῆς Ἀ-
[φροδίτης
οὔτινος εἶν' ἀκένωτος φαρέτρα οἱ ὀφθαλ-
[μοὶ τῆς ;
Τ.

Ἐκ Λευκωσίας.
Πόσον ὁ κόσμος προοδεῖ εἰς τὸν πο-
λιτισμὸν ! Ἐξέχασεν ἀμέσως τὰ χθε-
σινὰ του, καὶ τοῦ φαίνονται παράξενα νὰ
τ' ἀκούῃ σήμερον. « Τὸ δίκχιον εἶνε δι-
κόν του ἐκείνου γυιέ μου· ἔτσι εἶπεν ὁ ἐ-
φένδης » — Δὲν ἔχεις χάκκι γυιέ μου· ὁ
ἐφένδης τὸ λέγει, » αὐτὸ τὸ « ὁ ἐφέν-
δης τὸ λέγει » ἰσοδυναμοῦν ἢ μάλ-
λον ὑπερδυναμοῦν καὶ τοῦ « αὐτὸς ἔφα »
εἶχε πρὶν μεγάλην ἀξίαν· καὶ ἔμωσ τῶρα
δὲν θέλομεν νὰ τὴν ἀκούομεν. Προχθὲς
εἰς τὴν Λευκωσίαν ἐδικάσθη ἡ ἐξῆς ὑπό-
θεσις ὑπὸ τῶν τῆς Θεμίδος λειτουργῶν·
Εἰς εὐρεν ἔξω εἰς τοὺς κάμπους ἐν κανα-
ρίνι· εἰς ἄλλος Λευκωσιάτης παρουσι-
άσθη καὶ εἶπεν ὅτι εἶνε δικόν του· καὶ
ἐπειδὴ ἐκεῖνος ποῦ τὸ εὐρε δὲν ἐστάθη εὐ-
γενῆς νὰ τὸ δώσῃ ἀμέσως, τὸν ἐνήγαγεν·
ὁ δικαστὴς λοιπὸν τὸν ἐρωτᾷ
— Εἶνε δικόν σου βρὲ τὸ καναρίνι τοῦ-
το ;
— Μάλιστα ἀφέντη.
— Ὁρκίζεσαι ;
— Ναί ! Ἐγὼ μάλιστα καὶ σημάδι· ἔχει
κεφαλὴν· ἔχει πόδια· ἔχει πτερά· ἔχει
καὶ . . . στάσου νὰ δῶ . . . ἂ ἔχει
καὶ οὐράν Σίξιντιρ ἄλ !
« Ὁ ἐφένδης λέγει· εἶνε δικόν σου καὶ νὰ
τὸ λάβῃς » καὶ οὕτως ἐδόθη τέρμα εἰς
τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν. Πράγ-
μα λοιπὸν ποῦ « ἐτέλειωσεν ὁ ἐφένδης »
μοῦ τὸ γράφουν καὶ μὲ ζαλίζουσιν χωρὶς κα-
νένα λόγον.

Λαρνακόθεν.
Ἐπίσκεψις λαβοῦσα χώραν ἐν Ἑλλη-
νικῇ Κυπριακῇ οἰκίᾳ ὑπὸ ἑτερογλώσσων.
Ξένος.— Γρῶακ ὀπίτιεντ σερβαντ.
Οἰκοδεσπότης.— Δὲν σὰς ἐννοῶ.
Ξ.— Βότρ σερβιτόρ.
Οἰκοδ.— Δὲν ἐκατάλαβα.
Ξ.— Ἰσχυροτεὶς παρέγγιουτες.
Οἰκοδ.— (Τί διάβολον λέγει ;) δὲν σ'
ἐννόησα.
Ξ.— Ἐμπρινιστέ μουττεζίριμ.
Οἰκοδ.— (Τὸν διάβολον !!! πόσων
λογίων ἀλεύρι βγάλλει τούτ' ἡ μηχανὴ
γυιέ μου !) Δὲν καταλαβίγγος σοῦ λέγω.
Ξ.— Καὶ τί πολιτισμὸν ἔχεις Κύριε
οἰκοδεσπότη ὅταν τὴν Τουρκικὴν τοῦλά-
χιστον γλώσσαν δὲν ξεύρεις ; καὶ τί ἔμ-
πόριον δύνασαι νὰ κάμῃς ἔταν δὲν ξεύ-
ρης νὰ γράφῃς τυρριστι τὸ δηλωτικὸν
τῶν Τελωνεῖων διὰ νὰ ἐννοῆσῃ ὁ βερζιάνος
τί ἐξάγεις ; δὲν ξεύρεις ὅτι εἶνε κανονι-
σμός τοῦτο πλέον ;
Οἰκοδ.— Νὰ σὰς χαρῶ φίλοι μου· σὰς
λέγω ἀκαλῶς ὠρῶσατε· διότι ἤλθετε 'ς
τὸ σπῆτι μου, καὶ ὀφείλετε νὰ μοῦ πῆτε
'ς τὴν γλώσσαν μου ἀκαλῶς σὰς ἠύρα-
μεν· ἀλλῶς ἀκαλὸν σὰς κατευδῶδιον ὁ-
πέθεν ἤλθετε.

Ὁ ἄνθρωποι μοῖροι καὶ πολυτράγμο-
νες κατὰ τὸν Σαίικπτηρ.

Μαθουσάλας.

Αὐτόθεν, ἀλλὰ τοῦτο γίνεται καὶ
«ἐδῶθεν».

Συνομιλία μεταξύ ναυτῶν κωπηλα-
τούντων καὶ πλοίαρχου.

—Κωπιὰ, κωπιὰ παιδιὰ νὰ προφ . . .
θά . . . σω . . . μεν διάλογοι τὸ καράβι.

—Τττττὶ τρέχει καπ . . . τὰ . . . νιο

—Βρὲ ἐγὼ ἐγνώριζα ὅτι ἐδῶ εἶχεν ἄλλο-
τε ἐν ἀναγκαίον· τί ἔπαθε τώρα, καὶ τὴν
πάθμεν ἡμεῖς καὶ κινδυνεύουμεν νὰ . . .

—Μὰ κ' ἡμεῖς; ἐρώτα νὰ δοῦμεν.

—Βρὲ σὺ γιατί δὲν μιλάς :

—Δὲν μὲ βλέπεις πῶς ἔχω δαγκαμένα
γιὰ τοῦτο τὰ χεῖλη μου;

—Ἐμπρός λοιπὸν φάϊαρ!!! νὰ φθά-
σωμεν τὸ πλοῖον.

Σὰς ἀρέσουν Κύριοι Διοικηταὶ καὶ Δη-
μαρχιακοὶ αὐτὰ τὰ εἴσανα τοῦ κόσμου;

Λευκωσία 7 Σεπτεμβρ. 84.

Φίλε Συντάκτα.

Διατριβὴ τις ἐκ Λευκωσίας δημοσιευθεῖσα
ἐν τῷ 27 ἀριθμῷ τῆς "Σάλπιγγος," σκο-
πὸν εἶχε νὰ προσβάλλῃ ἐμὲ· χάριν ὅμως τῆς
ἀληθείας δὲν θ' ὀρνήθῃς θεβραῖως καὶ εἰς ἐμὲ
μικρὸν γῶρον ν' ἀπαντήσω ἐν ὀλίγοις.

Ὁ ἀσυνεπὴς διατριβογράφος λέγων ὅτι πρὶν
ἢ τελειώσω τὰς σπουδὰς μου ἐνταῦθα ἀνεχώ-
ρησα εἰς ἄλλο μέρος, περιποιεῖ τιμὴν εἰς ἐμὲ,
διότι θεβραῖως δι' ἀνωτέραν σχολὴν ἀνεχώ-
ρησα· ὅτι δὲ ἐξεκουπίστην ἐκεῖθεν εἶνε αἱ
σχρον ψεῦδος, διότι ἡ διαγωγή μου πρὸς
τοὺς διδασκάλους μου ὑπῆρξε πάντοτε ἄμω-
μος· τοῦτο δύνανται καὶ οἱ ἐνταῦθα διδά-
σκαλοι μου νὰ μαρτυρήσωσι. Πόθεν δὲ τὸ
αἴτιον τῆς κατ' ἐμοῦ ταύτης συκυφαντίας;
ἐκ τῆς ὅτι ἀποστρέφομαι τὴν συναναστρο-
φὴν του· ἀλλ' ὤφειλε νὰ ξεύρῃ ὅτι ἀφοῦ
ἔσχον τὸ ἀτύχημα νὰ τὸν γνωρίσω ἐκ τοῦ
πλησίον, καθὸ συμμαθητῆς του, οὐδὲν ἄλλο
ὤφειλον καὶ ὀφείλω νὰ πράττω ἢ τὸ ν' ἀπο-
στρέφωμαι τὴν μετ' αὐτοῦ σχέσιν καὶ φιλίαν.
Τὸ κατάστημα δὲ τὰ ὅποιον ὁμολογεῖ ὅτι
συχνὰ ἐπισκέπτομαι, εἶνε ἐκ τῶν τιμιωτάτων
καὶ δυναμένων ὠφελῆσαι ἠθικῶς καὶ διανοη-
τικῶς· ἀρκοῦσα δ' ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι
ὁ διατριβογράφος ἀποστρέφεται τοῦτο. Τὸ
συνδυναστρέφεται μετὰ μεγαλειτέρων περι-
ποιεῖ τιμὴν τὸν συμβουλεύω δὲ, διότι εἶνε
συμμαθητῆς μου, ὅτι τοῦτο εἶνε προτιμότε-
ρον ἢ τὸ διέρχεσθαι τὸν καιρὸν ἐν κνηγίαις
. . . πότοις . . . κλ. κλ. καὶ ὅτι τὸ ἀνω-
νύμως ἐπιτίθεσθαι κατ' ἄλλων ἀποδεικνύει
ψυχὴν ἐπιρραπῆ πρὸς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν συ-
κυφαντίαν.

Ε. Γ.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Α.

Ἦν ἡ χειμῶν θερὸς, ψυχρὸς, κατὰμυρὸς,
τοῖς δρόμοις ἡ γῆν λευκὴ κατέκλυε,
καὶ ὁ ἀνεμὸς προδρὸς ἐσούριζ' ἐν βραθῇ
καὶ μαύρῳ σκότει οὐρανὸν σκεπάζοντι
καὶ γῆν, ὡς Χάρωνος σινδόνη παγερά·
Κάποτε μόνη ἡ θρονιὴ διέκοπτε
ἐπικρατοῦσαν τὴν σιγὴν, καὶ ἡ ἀστραπὴ
ἐφώτιζεν ἀστραπηδὸν τὴν ἀσθενῆ,
τὴν κλαίουσαν, στενάζουσαν καὶ πάσχουσαν
ἠδικημένην φύσιν, τὴν καρδίαν μου
τὴν μαύρην παριστώσαν καὶ αἰμοσταγῆ,
ἐν ἡ χειμῶν τοιοῦτος παγερὸς, τραχὺς,
καὶ ἐπικρατεῖ καὶ ὡς δαίμων μαίνεται.
Μόνος ἐν δωματίῳ οἴκου πτωχικοῦ,
ἐν ᾧ συντρόφους εἶχον κλίνην, τράπεζαν,
βιβλίαν, λύχνον ἀμυδροῦς ἀνάπτοντα,
καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων μου κοιμώμενον
κυνάριον ὠραῖον καὶ κατάλευκον,
φιλον πιστὸν καὶ ἄδολον εἰλικρινῆ,
τὸν κάλαμον ἐν τῇ χειρὶ μου ἔλαβον
καὶ νὰ χαράξω λέξεις ἀπιφάνιστα,
ὅπως καὶ ἄλλους λησημονήσω καὶ ἐμαυτὸν.
Ἄλλ' ὅταν τῆς ζωῆς ἦνε τὸ κύπελλον
πλήρες πικρίας καὶ χολῆς, ὁ ἄνθρωπος
καὶ ἐκ τοῦ πυθμένος του αὐτοῦ οὐδέποτε
οὐδὲ σταγόνα νὰ ροφήσῃ δύναται.
Λυσίπονον, εὐδαχιμονίαν καὶ χαρὰς.
Δὲν βλέπει τις τὰ περὶ ἀντικείμενα
διὰ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ὡς λέγουσι·
δίοπτρ' ἀπλᾶ τυγχάνουσιν οἱ ὀφθαλμοί,
δι' ὧν βλέπ' ἡ καρδία τὰ διάφορα
τόσα τοῦ Πλάστου ἔργα καὶ θαύματα.
Τούτου θεβραῖως καὶ οὐκ ἄλλου ἔνεκα,
ὅταν καρδίαν κλαίουσα, βαρυαλγῆς,
ἐφ' ἧς τὸ μαῦρον σκότος ἐπικάθηται,
στὰ περὶ περιτρέφει τὰ δακρυβρεκτα
καὶ θολωμένα ἐκ τῆς λύπης ὄμματα,
μαῦρα τὰ βλέπει ὅλα, μελαγχολικὰ,
χελὴν καὶ κίμα, βάσαν' ἀποστίζοντα.
Αὐτὰς τὰς δύο εἶδατε νεάνιδας,
ἐν τῷ τερπνῷ ἐκείνῳ, τῷ ἀειθαλεῖ
τοῦ παραδείσου κήπῳ, ὅπου ἄγγελοι
οἰκοῦσι μόνον, ὄντα πανευδύμονα,
καὶ ὅπου δάκρυα καὶ λυπὰ ἀγνωστὰ . . .
Ἦ μία διατὶ μὲ πόδα ἐλαφρὸν
πετᾶ ἐπὶ τῆς χλόης καὶ ὡς χρυσαλλίς
ἐν τοῖς ἀνθῶσι μειδιῶσα εἰσχωρεῖ,
ἔχουσα τὴν χαρὰν ἐπὶ τὸ μέτωπον
καὶ πανταχοῦ τὴν εὐτυχίαν σύντροφον,
ἐνῶ ἡ ἄλλη ἐπὶ λίθου κάθηται
λυσίκομος, χλωμὴ καὶ μελαγχολικὴ,
ἐστηριγμένη ἐπὶ τὸν βραχίονα
ἔχουσα τὸ μέτωπον, καὶ τὸ θελκτικὸν
καὶ ἄγγελόμορφον ὠραῖον πρόσωπον,
δακρυβρεκτὸν καὶ ἐστραμμένον πρὸς τὴν γῆν;

Κ' αἱ δύο ταῦτ' ἀνθ' ἐμαῦ ἔδρασαν
ἐν τῷ αὐτῷ λειμῶνι τῶν ἀνοίξεων·
καὶ αἱ δύο ἄγγελοι ἐπλάττησαν καλοὶ,
δῶρα δ' ἡ φύσις ταῖς ἐπεδαφιλευσεν,
ὡς πρὸς τέκνα διδύμα, ἄφθονα, τερπνὰ . . .
Πλὴν φεῦ! καρδίαν καὶ αἱ δύο ἔχουσι,
καὶ ἐν αὐτῇ διάφορα ἐβλάστησαν
φυτὰ, ἀνθ' ἐν τῇ μιᾷ, καὶ ἀκάνθαι
ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῇ πτωχῇ καὶ ἀτυχεῖ.
Ἴδου ἡ μία διατὶ κλαίει πικρῶς
καὶ ἡ Ἐδὲμ ὡς κόλασις παρίσταται
ἐνώπιον τῆς δυστυχούς νεάνιδος,
ἐνῶ ἡ ἄλλη χαίρεται καὶ εὐτυχεῖ,
καὶ οὐρανός, καὶ γῆ αὐτῇ προσμειδιοῦν.
Ἐν λοιπὸν καὶ ἐγὼ μὲ μαῦρα χρώματα
τὴν κοινωσίαν παραστήσω, συγγνωστὸς,
διότι ἐν τῇ μαύρῃ ἐμβαφίσεται
καρδίαν κάλαμός μου ὁ ἀδόκιμος.
Πολλὰ ὑπέρεσα, πολλὰ δὲ δυστυχῆς,
δὲν εὖρος δὲ παρηγορίαν οὐδαμοῦ.

Ἐν Λευκωσίᾳ « Ν Κ »

(Ἐπεταί συνέχεια)

Λύσις τοῦ κζ'. ἀνίγματος
νοῦς—οὐς—ὐς

Λυτῆρες—Ἡ Κ. Δωροθέα Σ. Μικελλίδη
ἐκ Λάρνακος καὶ οἱ Ν. Γ. Κάρταλις καὶ
Πολ. Χ. Μοδιῶς ἐκ Λεμησοῦ.

Λύσις ε' προβλήματος.—Τὸ τελευ-
ταῖον ἀτμόπλοιον θὰ φθάσῃ τὸ δευτερον
μετὰ 3 ὥρας καὶ 36 λεπτά, καὶ τὸ πρῶ-
τον μετὰ 6 ὥρας καὶ 40 λεπτά.

Λυτῆρες—Οὐδείς.

Αἶνιγμα κη'.

Τὴν δολιότητα καὶ προδοσίαν
καὶ τὴν αἰσχρὰν φιλοχρηματίαν
ἐλὰ ἐμπρός σου φίλε θὰ φέρῃς
ὅταν τὸ ὄνομά μου προσφέρῃς.
Ὅταν θελήσῃς ὅμως καὶ λείψῃ
ἡ κεφαλὴ μου ἢ ἐναγῆς,
τὸ ἄλλ' ἀμέσως θὰ μ' ἀποδείξῃ
ἐκτάδην κείμενον κατὰ γῆς.

Λευκωσία. Πολ. Γαβριηλίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ
ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν Παρουκίῃ
μέγα Καφεεῖον τοῦ κ. Χ' Θεοδούλου
Ἀνδρέου μετὰ τῆς παρακειμένης οἰκίας.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς
τὸν ἐν Λευκωσίᾳ κ. Ν. Γ. Κατουρο-
πορτίδην.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.